

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

"UBIJ POPA." — To je klic titvev po Hrvaškem in se ga tudi drže. Dne 11. septembra je bil ubit v Vrhovcu blizu Ozlja župnik Ivan Stanković. Ob enajstih po noči so partizani pridržali v župnišče in župnika prerešali s krogli. Pokopan je bil na pokopališču žakanje blizu slovenske meje. Tudi to spada v poglavje o svobodi vere.

"TAJNA MLADINSKA HRVATSKA ORGANIZACIJA" "Lj. pr." piše, da je bila 31. avgusta v Zagrebu pred okrožnim sodiščem razprava proti študentom, ki da so ustanovili tajno mladinsko hrvaško organizacijo. Predsednik je neki Radovan Grgec. Ta je bil tudi predsednik "Marijine družbe." Vsi ti mladi "zločinci" so bili člani Marijine družbe za študente. Njih hudobija pa je bila v tem, da so imeli tajne nedovoljene sestanke, kjer so govorili v protijudskem duhu. Organizirali so se v "trojkih" in pripravljali celo tajen list, v katerem bi širili protikomunistične nauke. Ker se kaj takega seveda ne sme v "svobodni" Jugoslaviji, so fantiči obsojeni na kazni od enega leta do pet let. Gospodinja Zora Hager, ki jim je dajala zavetje, pa na šest let. In Jugoslavija je rešena.

SMRTNA OBSODBA. — Na smrt je bil obsojen v Zagrebu urednik nekdanjih ustaških listov Mordtija. Urejeval je list "Hrvatski narod" in ustaško glasilo "Spremnost." V ustaških listih je ta žurnalist slavil Pavelića in njegovo vladavino. Radi teh člankov je proglašen za vojnega zločince in obsojen na smrt.

POLNA MERA SVOBODE. — Velika svoboda, o kateri se toliko piše, ne velja samo za katoličane, ampak tudi za druge vere. Komunisti sovražijo vsako vero. To spada v njegov katekizem. Kako tudi pravoslavni uživajo svobodo, naj priča sledeči dogodek: "V začetku julija letos so v Pakracu na Hrvaškem, kjer je tudi precej pravoslavnih, posvetili novega vladiko, to je pravoslavnega škofa. Kot posvečalec je prišel iz Beograda nek nadškof. Navzoča sta bila še dva škofa. Slovesnost je potekala v redu. Proti večeru so škofje sedli na voz, da se odpeljejo na železniško postajo. Komaj se je začel voz pomikati, jih je napadla najeta družina. Začela jih je obdelovati s gniliimi jajci in gniliimi jabolki. Voznik je sicer hitro pognal, toda sramotilci niso odnehali. Stali so ob vsej poti in uganjali svojo surovost. Oblasti se niso ganile. Na postaji se se zatkali v čakalnico, pa so še tam vanje metali kamenje. Postajenalec jih je končno tako zaščitil, da jih je spravil v svoj urad in se sam postavil pred vrata. Zaklical je druhali: "Navalite na me, če upate. Ta pisarna je državna last." Besede "državna" so se komunistični divjaki ustrašili. Škofje so se pri načelniku nekoliko očistili in potem vendar srečno odpotovali.

Dobro, da sedaj teh škofov ne zapro kot povzročitelje nemirov kot so napadenega Ukmarja v Lanišću.

NAPAD NA BIRMOVANJE. — Na birno imajo komunisti posebno piko. Pri birni govorimo o darovih svetega Duha. Nehote se človek spomni ob teh napadih na birne na one grehe zoper svetega Duha, o katerih smo se

učili v katekizmu. Izgleda, da hudič birmo posebno sovraži. Zagrebški pomožni škof dr. Lah je delil meseca avgusta birmo v župniji Konjščina blizu Zagreba. Po zgledu iz Lanišča je prihrumela grupa komunistov — tujih ne domaćinov — in hoteli udreti v cerkev. Verniki so cerkev pravočasno zaprli in zaklenili, da niso mogli vlomiti. Udrili so zato v zakristijo. Tam so se med birmovanjem znesli nad škofovo obleko (feriolo). Strgali so jo in potem slovesno nesli v

(Dalje na 3. strani)

Vlada bo naletela na opozicijo za pomoč Evropi

Zlasti senator Taft je proti temu, boječ se novih bremen za doma

Washington. — Trumanova administracija bo imela težko delo, če bo hotela pogovoriti knogres za 20 milijonov dolarjev pomoči Evropi. Senator Taft pravi, da je šla vlada previsoko s številkami. Taft je rekel, da je on pač zato, da se nekaj potroši za namenom, da se ustavi komunizem, je pa nasproten temu, da bi to povečalo davke doma in ustvarilo novo breme za Ameri-

Senator George, demokrat iz Georgije je rekel, da pomoč za inozemstvo ne sme biti kupljena na račun domače ekonomije. Ako bomo šli po tej poti, je rekel, bo prišel čas, ko bomo sami potrebovali relief.

Senator Taft je rekel, da priliguje predsednik Truman dve nasprotujoči si doktrini: pomoč Evropi in nižje cene doma. Toda če hočemo imeti Marshallov načrt za odpomoč Evropi, ne moremo imeti nizkih cen doma; ako hočemo nizke cene, moramo pozabiti na Marshallov načrt.

Stalinu je naročeno, da mora paziti na zdravje

Stockholm. — Tukaj se je ustavil dr. Brandao, ki je bil brazilski poslanik v Moskvi in ki je zdaj na potu domov, odkar so pretrgani diplomatski odnosi med Brazilijo in Rusijo.

Dr. Brandao je povedal, da je Stalin pod strogim zdravniškim nadzorstvom, in da ne sme reševati nobenih težjih problemov. Zato ga zadnje čase tudi ni bilo videti pri raznih državnih vršitvah. Toda Stalin ima še vedno velik vpliv pri vodstvu države.

Dr. Bradao je tudi rekel, da ni slišal v Rusiji nič o kakih atomski bombi. Res pa je, je rekel, da je več nemških učenjakov v Rusiji, ki se trudijo pronaći tajnosti atomske sile.

V Italiji je na stavki 9,000 delavcev

Rim. — V Rimu, Neaplu, Florenci, Milanu in Turinu je odšlo na stavko vsega skupaj 9,000 delavcev pri mestnih plinarnah. Niti v hišah, niti v tovarnah nimajo plina.

Bivši minister obsojen na smrt

Bratislava. — Štefan Hassik, minister obrambe na Slovaškem v času nemške okupacije, je bil obsojen na smrt, 8 drugih je bilo obsojenih pa v ječo do 30 let.

Komunisti so dali kongresu navodila za izredno zasedanje

Iz teh navodil je jasno razvidno, da govori iz njih Komintern

New York. — Ameriška komunistična stranka je dala v javnost program, ki ga je predložila kongresu za izredno zasedanje. Program je očitno manifestacija Komintern, ki so jo obnovili evropski komunisti.

Ameriški komunisti pravijo v svoji poslanici na kongres, da je ameriška zunanja politika hujskanje na vojno, inspirirana od Wall Streeta in Marshallov načrt za obnovo Evrope ni drugo kot namen Zed. držav, da si pridobe vojaške baze po svetu v pripravi za tretjo svetovno vojno, ki bo v glavnem proti Sovjetski Rusiji.

Ameriški komunisti dalje zahtevajo od kongresa, da zopet vzpostavi sodelovanje Zed. držav in Sovjetov, naj gleda, da ostane privilegija veterana v Zvezi narodov, naj prepove vsako vojno propagando, naj zahteva splošno razorožitev ter da naj dela na tem, da se uniči vse atomske bombe ter ustavi vsako nadaljnjo izdelovanje istih.

Kar se tiče domače fronte, naj kongres zopet vpeše v racioiranje živil in kontrolo cen zahteva povrnitev cen kot so bile leta 1946, naj obdavi vse dobičke ter odpravi prodajne davke.

Gornja priporočila so bila odposlana vsakemu senatorju in vsakemu poslancu ter podpisana od Williama Z. Fosterja, predsednika stranke ter od Eugene Dennisa, glavnega tajnika.

Vest o ruski atomski bombi precej šepa, trdijo poročila

Pariz. — Francoski časopis Intransigeant je prinesel iz Prage poročilo nekega John Grigsa, da so sovjetski znanstveniki 15. junija napravili prvi poskus z atomsko bombo. Ba je so jo razstrelili blizu Irkutska v Sibiriji in da so slišali detonacijo 19 milj daleč.

Ta vest, trdi časopis, je prišla iz Moskve in preko Prage. Toda ko so vprašali pri češkem ministrstvu za informacije, če je registriran kak poročevalec z imenom "John Griggs," je bilo to zanikano. Češka postava zahteva, da je vsak poročevalec registriran pri ministrstvu.

Romunski voditelj Maniu je bil obsojen v ječo do smrti

Bucharest. — Dr. Juliu Maniu, voditelj romunske kmetijske stranke, ki je bila v opoziciji proti sedanjim komunistični vladi, je bil obsojen v do smrtne ječe radi "veleždaje." To je najvišja grožnja kazni po romunskih zakonih.

Dr. Maniu, ki je star 75 let, je bil spoznan krivim, da je kot valj vstajal proti vladi. Z njimi je bilo obsojenih 18 drugih pristav kmetijske stranke. Vsi so izgubili tudi državljanske pravice.

PRAVIJO, DA BO DANES DOKAJ OBČUTEN MRAZ

Vladni vremenski urad napoveduje za Cleveland danes dokaj mrzleje, da bo najbrže zmrzvalo. Lastnike avtov svari, naj denejo v radiatorje alkohol, da jim ne zmrzne voda.

Čez dan bo kazal toplomer okrog 40 stopinj, za drevi pa napovedujejo okrog 20 stopinj. Sinoči je kazal toplomer 38 stopinj.

Henry Wallace

V Cleveland je dospel Henry Wallace, bivši podpredsednik Zed. držav, katerega je sunil Mr. Truman od vlade. Zdaj hodi po deželi in dela propagando za vse, kar je proti principom Zed. držav. Nocoj ob 8:15 bo govoril v mestni glasbeni dvorani pod avspico Progresivnih ameriških državljanov.

Avtna unija je izvolila Reutherja in tudi tajnika

Komunisti v avtni uniji so dobili občuten poraz na konvenciji

Atlantic City, N. J. — Walter P. Reuther, predsednik avtne unije CIO, je doživel na konvenciji sijajno zmago v svojem odprtem boju proti komunistom v uniji. Ne samo, da je bil sam izvoljen z ogromno večino, ampak je bil izvoljen za tajnika-blagajnika tudi eden njegovih pristav, Emil Mazey.

Tajnik-blagajnik George Ades, ki je bil v uradu zadnjih 11 let in desna roka komunistov v uniji, je bil poražen. Ta unija ima več kot 900,000 članov in je največja unija na svetu.

Mazey, ki ga je priporočal v izvolitev predsednik Reuther, je dobil 4,820 glasov, prejšnji tajnik Ades pa 2,572.

Zdaj, ko je Reuther dobil svojega moža v tako važen urad kot je tajniški, bo dobil na konvenciji "skoro gotovo" še nadaljnje zmage in sicer za dvojce podpredsedniških mest, v katere tudi kandidira svoje pristave.

Proti Reutherju je delala komunistična manjšina v izvršnem odboru in to hoče zdaj pometati na cesto. Videti je, da mu bo uspelo na celi črti in tako bo konec komunistične mahinacije pri tej uniji.

Kardinal je zmagal glede slike

Filadelfija. — Kardinal Dougherty je zagrozil lastniku več kno gledišč, Williamu Goldmanu, da bo katoličanom ukazal bojkotirati njegova gledišča, če ne bo nehal kazati nemoralne slike "The Outlaw." Goldman je takoj ubogal.

Češka vlada se bo razdvojila, ker hočejo komunisti preveč

Socialisti so se jim uprli, ker hočejo komunisti vso moč

Praga. — Med komunisti in socialisti je prišlo do političnega razkola, ki zna povzročiti razdor v vladi ali v parlamentu. Vzrok je ta, ker zahtevajo komunisti pri vladi tudi zastopnike organizacij, ki niso bili voljeni od ljudstva. Temu so se pa uprli socialisti, ki trdijo, da smejo biti v vladi samo zastopniki organizacij, ki so bili voljeni direktno od naroda.

Komunisti hočejo pri vladi zastopnike delavcev in drugih organizacij, ki so dominirane od komunistov, pa ki niso bile na glasovnici pri zadnjih volitvah. Socialisti se pa sklicujejo na postavu, ki določa, da smejo biti pri vladi samo zastopniki političnih strank, ker so samo ti direktni zastopniki ljudstva.

Socialisti pravijo, da se komunisti dobro zavedajo, da pri volitvah ne bi dobili večine, zato se zdaj poslužujejo take taktike. Nek komunistični žurnalst je pa izjavil, da bo svet živel v strahu, dokler ne bo povsod zavladal komunizem, ali pa bo izginil vsepovsod.

Poljska zahteva, da se bojkolira generala Franca v Španiji

Delegat Lange očita, da prejšnja skupščina ni storila nič v tem oziru

New York. — Poljski delegat pri skupščini Zveze narodov je zahteval, da ukaže najstrožje odredbe proti Španiji z namenom, da se spravi od vlade generala Franca. Očitil je, da prejšnja skupščina ni izvedla namena, da se generala odstrani.

Lange je predlagal, da varnostni koncil v teku enega meseca zavzame akcijo glede vprašanja Franca, držeč se člena 41 čarterja Zveze narodov. Ta člen govori, da se prekine ekonomske zveze ter vse zveze komunikacij, najsi bo po vodi, po suhem ali po zraku ter da se pretrga diplomatske zveze. Vse to naj se naperi proti Španiji, če ne odstavi Franca od vlade.

Rusija bo dala Franciji žito za razne izdelke

Washington. — Državni odelek je zvedel, da je Rusija pripravljena poslati Franciji 300,000 ton žita, toda zahteva v zameno razne industrijske izdelke. Moskva je odločno povedala Franciji, da žita ne bo dala na kredit.

To je čisto drugačen način pomoči, kot jo nameravajo dati Zed. države, ki bodo dale Franciji žito ali kot darilo, ali pa na kredit. Program Zed. držav glede Francije je, da dobi Francija za \$328,000,000 pšenice, premoga, bombaža in olja. Kar zahteva Amerika v zameno je samo to, da francoska vlada pomeni narodu, kdo je vso to pomoč dal in da stabilizira svojo ekonomijo.

SESTANEK, DA SE ZDRUŽITA OBE GODBI

Mr. Anton Grdina sporoča, da se bo vršil v ponedeljek v SND na 80. cesti sestanek mož in fantov, ki so igrali pri godbi sv. Vida. Sestali se bodo z godbeniki od sv. Lovrenca z namenom, da se iz obeh napravi eno močno in veliko.

Godbeniki sv. Lovrenca imajo vaje vsak ponedeljek v dvorani SND, zato je lepa urilika za tak sestanek. Škoda bi bilo dragih instrumentov, ki zdaj počivajo brez hašni. Tisti nekdanji godbeniki od sv. Vida, ki ste pri volji uresničiti tako idejo, pridete lahko v ponedeljek na dom Mr. Grdina na 62. cesti in se boste skupno odpeljali v Newburgh.

Obnova Nemčije je potrebna za obstoj vse Evrope

Tako je povedal tajnik Marshall senatnemu odseku za tuje zadeve

Washington. — Državni tajnik Marshall je pričal pred senatnim odsekom za tujezemske zadeve, da je potreba zgraditi ekonomijo Nemčije na taki točki, da se bo sama vzdrževala s tem pripomogla k obstoju Evrope.

Rekel je, da se bo dvignila proti temu propaganda, ki bo govorila, da bo vsaka obnova Nemčije nevarna Franciji in Italiji. Toda tako propaganda bodo Zed. države lahko premagale.

"Pri tem je treba pa imeti vedno pred očmi nevarnost, da se Nemčija ne oboroži," je rekel Marshall. "Toda vitalnega pomena je za Evropo, da Nemčijo postavimo zopet na noge, da se bo mogla potem sama vzdrževati," je izjavil Marshall.

Državni tajnik je tudi povedal, da bo treba dati Kitajski pred prihodnjim julijem \$60,000,000, da si bo opomogla vsaj za prvo silo.

Angleška delavska vlada bo ukazovala delavcem, kje bodo delali

London. — Angleška socialistična vlada je naznanila, da bo rekrutirala 500,000 delavcev za važno industrijo. Odredba stopi v veljavo 8. decembra. Vsi delavci, ki niso zaposleni v važi industriji in vsi, ki sploh niso zaposleni, bodo morali iti delat, kamor jim bo vlada ukazala.

Delavski minister Isaacs naznanja, da bo ta odredba zadela moške od 18 do 51 leta, ženske pa od 18 do 41. Vsi v teh letih, ki niso zdaj zaposleni v važi industriji, se morajo registrirati v vladnem uradu, ki jim bo ukazal delo. To je prvič, da je angleška vlada v mirnem času storila tako drastično odredbo.

Poštni nabiralniki so se mu zamerili

Goshen, Indiana. — Šerif išče nekega voznika truka, ki je na cesti med Dunlap in Goshen, razdalja 6 milj, s svojim trukom podri vseh 37 poštnih nabiralnikov ob cesti. Vozil je sem in tje čez cesto in se s trukom zaletel v vsak nabiralnik.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Slabi čeki — Trгоvec Albert Simens, 694 E. 200. St., je menjal dva čeka, ki sta se pozneje izkazala zanič. Enega, za \$400, je menjal nekemu mehaniku iz Euclida, drugega za \$125 nekemu dijaku iz Euclid Central višje šole. Mr. Simens oba pozna, zato jima je zaupal, da sta čeka dobra. Zadevo ima v rokah policija.

Molitvena ura — Prihodnje nedeljo imajo članice Zveze slovenskih oltarnih društev molitveno uro od 2 do 3 popoldne v cerkvi sv. Vida. Članice naj prinesejo s seboj knjigo "Večna molitev." Molitve bo vodil duhovni vodja Rev. Julij Slapšak.

V Florido — Včeraj sta se odpeljala v Florido Mr. in Mrs. Frank Ivančič iz Saranac Rd. Ostala bosta tam čez zimo, kot že več zadnjih let. Želimo jima prav udobno bivanje v toplem floridskem podnebj.

Grdinovi koledarji — Firma Anton Grdina in Sino-vi naznanja, da ima na razpolago lepe koledarje za prihodnje leto in sicer raznih vrst, kot vsako leto. Vsaka odrasla oseba ga lahko dobi v prodajalnah poljstva ali v pogrebnim zavodu na 62. cesti. Ali bi imeli

te, kateri trgovci imeti za svoje odjemalce jih tudi lahko dobi.

Na konvencijo — Na konvencijo Lige ohitskih posojilnic v Columbus, Ohio, so odšli Joseph Plevnik, dr. F. J. Kern, Paul J. Schneller in J. T. Bergeron, izvršni uradniki St. Clair Savings & Loan Co.

Prijazen obisk — V spremstvu Mr. Matt Braidicha sta nas včeraj obiskala Mr. in Mrs. Martin Svete iz No. Chicago, Ill. Prišla obiskat svojo hčerko Mary, ki je poročena z dr. Braidichem. Bili smo prav veseli obiska in smo ob tej priliki tudi Mr. Svetetu čestitali k njegovemu godu.

Šesta obletnica — V četrtek ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Jerneja Knausa ob priliki 6. obletnice njegove smrti.

Važna seja — Nocoj ob 8 bo seja društva sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ. Seja bo v navadnih prostorih na Recher Ave. Članstvo naj se udeleži v velikem številu.

Iz bolnišnice — Mrs. Pepca Lach, ki se je vrnila iz bolnišnice, se želi tem potom zahvaliti vsem prijateljicam in prijateljem za obiske, za cvetlice in kartice, ki jih je prejela ob tej priliki. Zdaj zopet vodi gostilno na 875 E. 79. St.

Vse najboljše — Mr. in Mrs. Louis Zigman, 1041 E. 74. St., praznujeta danes 20-letnico srečnega zakonskega življenja. Čestitke od sina, hčerke, matere, brata in številnih prijateljev.

Zvečilni gumij dovoljen v šolah

Polk, Neb. — Učiteljica Norma Nelson je dovolila 7. in 8. razredu, da sme med učnimi urami zvečiti gumij. Pravi, da to otroke umiri, da niso tako razposajeni.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. H. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 222 Wed., Nov. 12, 1947

Dvoboj

Med Zedinjenimi državami in Sovjetsko Zvezo se bije tih nekrvav, pa vseeno vroč boj. To je dvoboj med komunističnim totalitarizmom in zapadnim pojmovanjem demokracije z neokrnjenimi ljudskimi pravicami in svoboščinami, kot jih je Amerikancem zapisala njih ustava z Bill of Rights.

Zaenkrat je to boj za Evropo ali bolje za tiste dele zapadne Evrope, ki še niso prišli v trdi objem ruskega medveda. Če pa upoštevamo, da je končni cilj komunizma zagospodariti nad celim svetom je to boj za vse. Boljševiki prav nič ne taje, da hočejo — kot oni pravijo — uničiti ameriški imperializem in kapitalizem, to je da hočejo enkrat zagospodariti tudi nad USA.

Amerika bi rada iztrgala zapadne evropske dežele iz komunističnih krempljev na ta način, da jim pomaga gospodarsko zopet na noge. Državni tajnik Marshall je pripravil in bo predložil 17. novembra kongresu, kako naj se pomaga zapadnim evropskim deželam. V milijone dolarjev bo šla ta pomoč: za prehrano, za obnovo industrije, trgovine in kmetijstva, po pozidavo porušeni mest in vasi. Evropa naj bi s to pomočjo spet stopila na svoje noge in potem zdrava korakala nasproti boljšim gospodarskim razmeram. Tako ozdravljena naj bi bila nepremagljiva valobran, ob katerega bi komunistični val brezuspešno butal. Tako naj bi se tudi preprečila nova krvava vojna.

Ni dvoma, da bo kongres ta Marshallov načrt sprejel. Amerika se tako močno zavezuje, da je v nekrvavem boju s

komunizmom, da bo rada žrtvovala ogromne svote za zmago nad njim, kot jih je žrtvovala v krvavi boju z nacizmom in fašizmom in — zmagala. Marsikaj bo pač kongres kritiziral na tem Marshallovem planu, marsikaj popravil, marsikaj črtal. Več oči vidi. Upajmo, da bodo kongresniki odobrili vse, kar je za resnično obnovo res potrebno, pa na drugi strani črtali, kar so razne evropske države spretno urinile v načrt, pa je le v potuho Evropejcem, ki so se marsikje v vojni in povojni dobi polenili. Noben načrt namreč ne more gospodarsko ozdraviti demokratičnega dela Evrope, če te dežele same ne pljujejo v roke in z veseljem ne primejo za kramp obnove in za klavir izboljšane industrije. Amerika more pomagati, toda končno rešiti te narode more samo — delo.

Odmev Marshallovega načrta je dober. Odpor proti komunizmu je že zrastle. Občinske volitve na Francoskem in na Angleškem so to jasno pokazale.

Zedinjene države se zavedajo, da spada k Evropi tudi potlačena Nemčija. Tudi milijoni nemškega naroda morajo prijeti za delo obnove, če ne, more nered in revščina v tej premagani deželi igrati v roko očetu vsega nereda — komunistom.

Tako namerava Amerika zgraditi mogočen nasip proti boljševizmu, za katerim se bodo evropski narodi borili za svojo svobodo kot predstraže Amerike.

Tudi Sovjetska Unija zbira svoje moči in urejuje svoje čete za ta dvoboj z demokratsko Ameriko. Zbira in urejuje tudi pomožne čete vseh onih dežel, ki so že prišle v odvisnost od Moskve.

Naj na prvem mestu, če govorimo o orožju v tem boju, imenujemo domačo propagando v teh deželah, ji hoče rusko ljudstvo in vsa ljudstva odvisna od komunistične centrale prepričati o dvojem: Prvič, da je Amerika sovražnik številka ena za vsakega prebivalca Sovjetske Unije. Propaganda goni dan na dan, da hoče ta kapitalistična Amerika na vsak način napasti Rusijo. Ker ljudstvo ne sme brati ničesar razen, kar mu dajo v roke komunistični mogotci, ne more vedeti, da v Ameriki nihče ne mara vojske in da se je v resnici vsaj boji. Tudi titovski listi v Jugoslaviji neprestano slikajo USA kot velikega sovražnika jugoslovanskih narodov. (Pri tem pozablajo, da je Amerika že po tej vojski dala po UNRRA Jugoslaviji vrednosti čez 300 milijonov dolarjev in da dežujejo v Ameriko pisma za vedno novo pomoč.) Ni je številke, recimo "Ljudske pravice" ali "Slov. Poročevalca" v Ljubljani, ki oba seveda trobita v isti vladni komunistični rog, da se ne bi obregnila ob Združene države. Na vsak način hočejo v ljudstvu vzbuditi misel, da se mora braniti pred Amerikancem. (Ne pred njegovimi paketi seveda.) Na drugi strani pa ista propaganda slika ljudem za železnim zastorom, da je Amerika radi svojega kapitalizma tako korumpirana in tako na robu propada, da se bo kapitalizem in z njim vred vsa Amerika takoj na znotraj zrušila, če pride le majhen sunek od zunaj. V ta namen povečujejo nasprotje med črni in belci, slikajo v strašnih barvah izžemanje ameriških delavcev po kapitalistih, ki v govoru več o ameriških strahkih kakor ameriško časopisje, opisujejo kakšno brezposelnost vlada v Ameriki. Tako je prinesla "Pravda" sliko dveh ameriških brezposelnih, ki spita po noči na klopi v javnem parku. In reče eden druge-

mu: "V Ameriki smo res vsi enaki. Tudi Rockefeller ima pravico spati na tej klopi." No, tu vemo vsi, da najde v Ameriki delo vsak, ki ga resno hoče poiskati. Tako hoče komunistična propaganda dokazovati narodom, ki ne smejo biti v stiku z zunanjim svetom, da bo Amerika kmalu propadla. Tako hočejo dati poguma za vojsko proti Zedinjenim državam, s katerimi, da bodo kar hitro opravili.

Med ta sredstva boja spada tudi vpitje Višinskega in Baerlerja na zborovanjih Združenih narodov v Lake Success. Vpila sta o Ameriki kot državi, ki hujska na vojsko. Dobro sta vedela, da tega drugod po svetu nihče ne verjame, toda kričati sta morala za domačo propagando, da gojita doma sovraštvo proti Ameriki.

Druge vrste orožje komunistov je na zunaj obnovljena Kominterni (komunistična internacionala). Komunistične stranke devetih držav so ustanovile nov komunistični informativni urad s sedežem v Belgradu. Imenujejo ga Kominform. Ta naj bi vodil namesto stare Kominterne vso propagandno službo svetovnega komunizma. Če tudi ameriška komunistična stranka uradno ni pristopila, vendar prav nihče ne dvomi, da bo tudi ona in vsi njeni sopotniki dobivali iz tega centra propagandni material. (Ukaze pa seveda naravnost iz Moskve.)

Tretje dejanje, ki razkriva to komunistično borbo v dvoboju z Marshallovim načrtom, pa je sklep, da stro zadnje ostanke opozicije na Češkem, na Ogrskem in v Romuniji do konca tega meseca. Iz Ogrske beže zadnji opozicijski, v Romuniji je prevzela zunanje ministrstvo tajnica komunistične stranke Judinja Pauker. Na Češkem so dnevi opoziciji tudi šteti, čeprav dan smrti še ni določen.

Pričakovati moramo, da nam prinese vsaki dan novih vesti, kako Sovjetska zveza skupaj s podjarmljenimi deželami brusi svoj meč proti USA. Tudi Molotov govori 6. t. m., v katerem je bahal, da otomska bomba ni več skrivnost, spada semkaj.

Ko pa govorimo o tem dvoboju, ne smemo misliti, da je ta boj za boljševike kaj novega. Lenin, na katerem sloni ves komunistični nauk o taktiki, je že leta 1920 napovedoval, da mora nujno priti do odločilnega spopada med komunizmom in zapadnim svetom. Njegove besede so: "Eden ali drugi mora končno zmagati. Predno pride do tega konca, pride neizogibno do težkih spopadov med sovjeti in meščanskimi državami." Tako je veroval Lenin, da pride do tega odločilnega spopada, ki naj prinese končno zmago komunizmu, tako verujejo njegovi učenci danes. Zato se pripravljajo ne samo na idejno vojsko, ampak na krvavo vojsko, v kateri mislijo, da bo komunizem za zmeraj zmagal.

Ker tedaj boljševiki čakajo krvavega obračuna, zato so dobro pripravljani tudi na sedanjí nekrvavi dvoboj. Radi tega bo boj z njimi dolg in težak, če tudi bi se ne razvil v krvavo klanje. Tihi boj z njimi je toliko težji, ker se poslužujejo po izrečnem nauku istega Lenina vsakega sredstva: "Zvižaje, prevare, nepoštenih metod, laži in tajitve resnice." To so njegove lastne besede. Po njih se komunisti vsega sveta ravnaajo. Tudi njih sopotniki med ameriški Slovenci.

V tem boju z lažjo in prevaro je treba, da se povsod glasno sliši resnica o komunizmu. Če bodo ljudje poznali vso grobijo in zahrbtnost komunizma, potem bodo zavarovani pred njegovim vplivom. Zato spada k Marshallovem planu tudi propaganda resnice.

BESEDA IZ NARODA

Zveza Oltarnih društev

Cleveland, O. — Članice Zveze slovenskih Oltarnih društev imamo skupno uro molitve pri sv. Vidu prihodnje nedelje, 16. novembra, popoldne od 2. do 3. ure. Katere imate knjige "Več na molitev" ste prošene, da jih prinesete s seboj. Naš duhovni vodja č. Father Julius Slapšak so nam obljubili, da bodo vodili molitve iz knjige in sicer tretjo uro v čast Srcu Jezusovemu. Drage sestre; častilke Presv. Rešnjega telesa, ne zamudite te lepe prilike. Pridite vse članice Oltarnih društev, posebno pa iz fare sv. Vida naj bi nobena članica ne izostala od te lepe pobude. Vzrok za odsotnost je samo bolezen. Pripeljite s seboj tudi svoje družine, sosedine in prijatelje. Prosim vas, upoštevajte to vabilo in oznanilo, ki bo oznanjeno v cerkvah. Da si pripravimo delo in stroške, za nekatere ne bomo pisali dopisnic.

Vabimo vse katoliške Slovenke iz Clevelanda in okolice. Pridite, da v skupni molitvi pred Jezusom v Presv. Rešnjem telesu zadoščemo za strašno razočlanje, ki ga trpi v zakramentu ljubevni za spreobrnjenje grešnikov, za duše v vica in za ves trpeti slovenski narod. Napolnimo našo veliko cerkev sv. Vida do zadnjega sedeža.

Za Zvezo Oltarnih društev slovenskih župnij.

Frances Baraga, tajnica.

— Prvi dnevnik v Zed. državah je pričel izhajati 21. septembra 1784 pod imenom "American Advertiser".

Frank Mervar iz Clevelanda med begunci

Senegallia, Italija. — V soboto 4. oktobra je imelo slovensko begunsko taborišče v Senegalliji prijateljski obisk. Veseli so ga bili vsi slovenski begunci. V zgodnjih jutranjih urah se je pripeljal z brzovlakom iz Rima član ameriške Legije veteranov, ameriški Slovenec Mr. Frank Mervar, lastnik dveh svetlokalnih in čistilnic obk v Clevelandu, največji slovenski naselbini v Ameriki. Mr. Mervar je prvi ameriški Slovenec, ki je prišel med nas, slovenske begunce, in nas počastil s svojim obiskom.

Po prihodu v taborišče je najprej obiskal poveljnika taborišča angleškega majorja H. Ebswortha, ki ga je lepo sprejel. — Mr. Mervar mu je pripovedoval o obisku v Angliji pri zunanjem ministru Bevinu, v Parizu pri zunanjem ministru Bidaultu in generalu de Gaule-u, nato o svojih stitih s potovanja po Švici in Italiji in o obisku pri papežu Piju XII. v njegovem letnem bivališču v Castel Gandolfo. Poveljnik taborišča mu je izdal seveda takoj dovoljenje za celodnevno bivanje v taborišču. Njegova pisarna mu je takoj pripravila tudi jedilno nakaznico za kosilo in večerjo.

Mr. Mervar si je nato v spremstvu naših taboriščnikov ogledoval taborišče in vse njegove ustanove. Vse smo mu pokazali. Zlasti smo s kapelo, kjer je v glavnem oltarju takoj opazil Brezjansko Mater božjo, nato pa po vrsti vse, kar ga je zanimalo. Povedal nam je, da si je taboriš-

še predstavljati drugače. Misli je namreč, da smo vsi pod vojaškimi šotori. Opoldne je bil tudi naš "gost" pri kosilu in je pri skupnem kosilu dobil v aluminijasti skodelici najprej juho, nato pa še ostale stvari. Kosilo res da ni bilo "amerikansko," je pa bilo vseeno dobro pripravljeno, kar je vsekakor zasluga naših slovenskih kuharjev, ki se res potrudijo, da ljudem pripravljajo okusno hrano iz živil, ki jih pač imajo na razpolago. V veliki skupni obednici je bil Mr. Mervar predmet vsesplošne pozornosti. Oči vseh so se upirale vanj kot na dragega "strica iz Amerike."

Mr. Mervar se je kot žužemberčan po rojstvu zanimal tudi za svoje očje rojake žužemberčane. In jih je nekaj našel ter se pri njih zanimal za razmere v domovini, ki je sam ni videl že dolgo vrsto let. Nemalo je bil presenečen, ko je med begunci našel tudi svojo nečakinjo gospo Mihaelo Uršič, roj. Drenšek. Ta se je pred par tedni poročila v taborišču. Lahko si mislite, da je bila svojega "strica" iz Amerike zelo vesela.

Popoldne smo prebili z Mr. Mervarjem v medsebojnem kramljanju. Mi smo mu pravili o svojih doživljajih, o razmerah v taborišču, o načrtih za bodočnost, on nam je pa pripovedoval o življenju in delu ameriških Slovencev ter nam opisoval razne vodilne moke v Clevelandu in v ostalih ameriških mestih.

Slovenski begunci v Senegalliji so mu naložili vse polno pozdravov za svoje znance in prijatelje ter dobrotnike v Ameriki. Predvsem za vse one, ki so imeli vedno polno razumevanja za težko usodo slovenskih beguncev, ki so zaradi svojega političnega in verskega prepričanja morali zapustiti svoj dom in svojo domovino ter oditi v svet, da si rešijo vsaj golo življenje. In v njem so iskreno pozdravljali vse tiste številne dobre duše v Ameriki, ki so na kakršen koli način lajšali trpljenje slovenskim beguncem in jim pomagali ustvarjati lepšo, srečnejšo in svobodnejšo bodočnost, tako njim samim, kakor tudi celemu našemu trpečemu narodu.

Blamaža Titovih agentov
Slovensko taborišče v Senegalliji je imelo te dni še drug obisk, na katerega pa ni polagalo dosti važnosti. Že pred časom je bil napovedan obisk tričlanske repatriacijske komisije iz Rima, v kateri je bil tudi Slovenec Miloš Zoržut. Prihod komisije je bil napovedan za nedeljo, 5. oktobra. Taboriščniki se niso dosti zmenili zanj. Komisija je prišla popoldne ob štirih. V pisarni je takoj sprejel poveljnik taborišča in se z njo pogovarjal o razmerah v taborišču, o življenju taboriščnikov. Nato si je jugoslovanska repatriacijska komisija v spremstvu poveljnika taborišča in ostalega uradništva ogledala stanovanjske prostore taboriščnikov in ureditev taborišča sploh. Titova komisija je hotela imeti v taborišču sestanek s slovenskimi begunci in jih nagovarjati na vrnitve v domovino. Za sestanek je bila določena dvorana Brit. rdečega križa, v kateri so vse družabne prireditve v taborišču. Člani komisije so si ogledovali dvorano in vprašali, če bo zadosti velika za sestanek z begunci. Taboriščno uradništvo jim je pojasnilo, da bo dvorana popolnoma odgovarjala svojemu namenu. Če bi pa prišlo veliko ljudi, potem pa lahko odpro tudi vrata, in bodo ljudje lahko poslušali govornike tudi zunaj. Nedelja je bila namreč krasna. Topel, jesenski dan. Titovci so nato sedli v fotelje in čakali na ljudi. Poveljnik taborišča je dal preko zvočnikov obvestiti vse taboriščnike na prihod Titove repatriacijske komisije in jim sporočiti, da lahko vsak z njimi govori v dvorani in pri njih doli zaprošena pojasnila, bodisi o svojih doma-

cih, bodisi glede svoje vrnitve.

— (Dalej na 3. strani)

ČE VERJAMETE AL PA NE!

V medvedjih sledovih v snegu. Kaj zdaj ne bom imel več gma-sem prerajal, da je mrcina obšla ves hrib in se nam umaknila na to stran, da bi v miru počakala v kakšnem brlogu-pomlad, in ali ni čudno, da sem bil prav takih misli jaz, ki sem tudi obšel ves ta debeli hrib, samo iz skromnega namena, da bi ne hodil pred oči hlačmanu črnemu, ki vem, da nima prav nobenega dopadajenja nad dvonožno življaljo, kot nas medvedja žilaha in drugo živalstvo smatra. Posebno jim nismo nič kaj všeč tak, ki nosimo na svojih ramah tiste dolge fajfe.

Tako sva se v dobrem namenu umikala drug drugemu in v svoji gorečnosti uravnala tako, da se najine poti križale v rebri tostran hriba. Samo malo hitreje bi bil jaz stopil, pa bi si bila voščila zdravo jutro z medvedom. Tako je bil pa on par minut pred menoj. Vse mo-goče, da bi bil počakal nekoliko, če bi vedel, da pridem tudi jaz tod. Tako je pa odhlačil v bližnje grmovje, kakor sem razbral po stopinjah v snegu.

Križ božji, pa kakšne stopinje so to bile! Z obema nogama sem stopil v eno, pa je še nisem pokrtil. Je moral biti eden od štaba, katerega beseda nekaj velja v rodu. Skrbno sem se ozrl na vse strani in končno ugotovil, da mi prav za prav ni nobene sile, ker sovražnika ni nikjer. Tedaj mi je začel pa radi pogum in končno se me je polastila še silna jeza nad mrcino, ki mi nalašč hodi čez pot.

In Titovci so čakali pet minut in nato še pet minut in zopet še nekaj minut, pa v dvorano k njim ni bilo niti enega begunca, ki bi nejšo in svobodnejšo bodočnost, tako njim samim, kakor tudi celemu našemu trpečemu narodu.

Blamaža Titovih agentov
Slovensko taborišče v Senegalliji je imelo te dni še drug obisk, na katerega pa ni polagalo dosti važnosti. Že pred časom je bil napovedan obisk tričlanske repatriacijske komisije iz Rima, v kateri je bil tudi Slovenec Miloš Zoržut. Prihod komisije je bil napovedan za nedeljo, 5. oktobra. Taboriščniki se niso dosti zmenili zanj. Komisija je prišla popoldne ob štirih. V pisarni je takoj sprejel poveljnik taborišča in se z njo pogovarjal o razmerah v taborišču, o življenju taboriščnikov. Nato si je jugoslovanska repatriacijska komisija v spremstvu poveljnika taborišča in ostalega uradništva ogledala stanovanjske prostore taboriščnikov in ureditev taborišča sploh. Titova komisija je hotela imeti v taborišču sestanek s slovenskimi begunci in jih nagovarjati na vrnitve v domovino. Za sestanek je bila določena dvorana Brit. rdečega križa, v kateri so vse družabne prireditve v taborišču. Člani komisije so si ogledovali dvorano in vprašali, če bo zadosti velika za sestanek z begunci. Taboriščno uradništvo jim je pojasnilo, da bo dvorana popolnoma odgovarjala svojemu namenu. Če bi pa prišlo veliko ljudi, potem pa lahko odpro tudi vrata, in bodo ljudje lahko poslušali govornike tudi zunaj. Nedelja je bila namreč krasna. Topel, jesenski dan. Titovci so nato sedli v fotelje in čakali na ljudi. Poveljnik taborišča je dal preko zvočnikov obvestiti vse taboriščnike na prihod Titove repatriacijske komisije in jim sporočiti, da lahko vsak z njimi govori v dvorani in pri njih doli zaprošena pojasnila, bodisi o svojih doma-
cih, bodisi glede svoje vrnitve.

— (Dalej na 3. strani)

Ker smo že poznali taktiko Titovih "komisij" od prej, smo vedeli, da se bodo Titovci izgovarjali, češ, da svojega dela niso mogli opraviti, da ljudi zaradi nedeje ni bilo doma in podobno in da bodo prišli še naslednji dan. To se je tudi zgodilo. Prišli pa niso vsi, ampak samo Slovenec Miloš Zoržut. Javil se je zopet v poveljnikovi pisarni, ta je pa zopet dal obvestiti vse taboriščnike, da lahko govorijo z njim v njegovi pisarni. Mož je sedel precej časa in opazoval taboriščnike na prostoru pred glavnim taboriščnim poslopjem, kjer je bilo živahno kakor vse ostale dni. Eni so popravljali kanalizacijo, drugi hodili po svojih opravkih, toda v pisarno ni zavil niti eden. In se je naveličal čakati tudi Zoržut. Vstal je in si v veži glavnega poslopja ogledoval v dveh omarah s steklenimi vrati najrazličnejše izdelke taboriščnikov, pripravljene za begunsko razstavo, ki bo še ta mesec v Rimu. Za to razstavo so se slovenski begunci zelo pripravili in so izdelali nekatere krasne stvari. In te je opazoval Miloš Zoržut in si jih nekaj tudi rezerviral za nakup po zaključeni razstavi.

V Senegalliji pa sta dva taboriščna funkcionarja "govorila s člani Titove repatriacijske komisije. Oba Srba sta molčala, zgovoren je bil bolj Zoržut. On jim je pravil, da je prišel med slovenske begunce kot "njihov razlož."

— (Dalej na 3. strani)

Kaj zdaj ne bom imel več gma-ha pred teboj? sem se vprašal. Kaj me boš zdaj noč in da zalezoval in mi grenil življenje? Nak, temu je treba napraviti enkrat za vselej konec, sem si rekel malodane naglas. Se reče, vpiti nisem hotel, ker bi me lahko kdo slišal in sodil, da sem že tako nakloni, da se sam s seboj pogovarjam, kot se je stari Susman na Mneišiji, kakterega sta žena in hči privzeli v štali k jaslim, ker se je bil nekaj pregrešil. Potem so ga pa slišali v Pretržju, kjer je tesal: "Prežete babnice! S plenkačo jima bom posvetil, če se me še enkrat dotakneta! Bom jaz pokazal, kdo je gospodar pri hiši in bom, primojdunaj nohamol." Pa ki je vsa Mneišija vedela, da bo doma kot božji volek.

"Na pot mi hodiš, pošast črna, sem žugal nevidnemu sovražniku, "ampak toliko korajže pa nimaš, da bi se mi postavila, kot se postavi junak proti junaku. Seveda mojega pihalnika se bojiš. Ampak meni je tega špasa dovolj! Med nama se bo zdaj odločilo: ti ali pa jaz. Oba ne bova več hodila po tem hribu. Eden se bo umaknil in vem, da se jaz ne bom. Za teboj bom šel toliko časa, da te najdem in ti natresem svinčene-ga prosa med rebra, da te bo za vselej minilo veselje "strašiti poštene ljudi in jim hoditi čez pot. Tako sem govoril in se obrnil po medvedjih sledovih po rebri. Če bi me, bil takrat videl moj stari prijatelj Herblen z

Mneišije, ki je bil že v takih položajih, bi me bil gotovo počakal za rokav in rekel: "Japček, nikar, te bo!" Jaz bi se pa možko odrezal: "Oh, kaj bo ena taka gnida, počakajte, pa boste videli, kako se bova nosila po tej rebri."

Bil sem popolnoma sam v tistem kraju. Moji solovci so plašili srnjad kdove kje onstran hriba, drugega lovca tudi ni bilo nikjer ne videti ne slišati. Zato sem sklenil, da si bom medveda izposodil, čeprav je bila lovska sezija nanje že minila. Kar tukaj ga bom del iz kože in jo skril v avtu. Potem jo bom dal ustrojiti in jo zatem pogrnil pred posteljo v večni spomin na ta dan. Kar fletno bo, ko bom stopil z boso nogo a mehko dlako. Eno tako ima prijatelj Gašper Korčec, ki jo je sam potegnil medvedu preko ušes, pa ga niti vprašal ni, če sme ali ne. O tisti Gašperjevi koži bomo še dosti govorili v tej koloni, ko pride čas za to.

Ko sem vse preračunal, kako bom medvedovo kožo uporabil, sem postajal že kar nestrpen. Komaj sem čakal, da bi prišlo do dejanja. Sled je vodila po rebri sem in tje, kot bi mrcina ne vedela prav, kam naj se obrne. Končno se pa izgubi v gosto grmovje, s katerim je bil hrib tam poraščan.

"Aha," sem si rekel, "torej tukajle si si postlal. Kar malo počakaj, te bom kmalu brenil z listja in te privlekel za ušesa ali pa za rep iz grmovja." Uvidel sem, da ne morem v gosto grmovje drugače, kot da se spravim na vse štiri, z drugo obesodo: na obe premi. Kar nisem pomišljal, kaj bi. Obešil sem si puško čez pleča in začel rinuti v grmovje po rokah in kolenih. Pazno sem gledal predse, ker sem moral koncem konca vseeno paziti, da bi medveda ne pohodil ali se zavil nanj.

Pazite na jutrišnje kolono, boste videli, kako se je vse to razlož.

Krščen denar

POVEST
Dr. Ivo Scrl

Ko ji je pa kmalu potem skoro naravnost povedal, kaj in kako misli, je bil njen smeh tak, da ga ni mogel vpreči na dobro obrniti. Ta smeh ni bil niti pameten, niti lep, in dekletu samemu se je videlo, da bi ga rado ustavilo. Vendar radi tega ni bil za Martina nič manj žaljiv, in skoro ostro je vprašal, kaj je neki toliko smešnega na njegovem vprašanju.

"Ne smešno, ampak čudno je!" je spravila deklina skozi hihetanje.

"Pa zakaj čudno?"
Martin je temno gledal, in dekletu se je res prestrašilo ter si brisalo smehe solzne oči.

"Saj sama ne vem, zakaj se mi tako čudno zdi," se je opravičevala. "Ali če bi me gospod župnik vprašal, bi se nič bolj ne začudila..."

In že zopet oni nespametni smeh!
Martin je užaljen vstal in je odšel. Bil je tako poparjen, da se je komaj upal komu pogledati v oči. Kaj naj to pomeni? Kaj pa je na njem takega, da zasluži tako zasmehovanje? Naj si le bo deklina brez vsake manire in olike, ali čudno je njeno obnašanje le!

Proti večeru ga je premagalo, da se je potožil Matijčku in ga je tudi prosil, naj on poišče, kako je s to stvarjo, in zakaj je Marička njegovo ponudbo tako sprejela.

Matijček je prišel v zadrega in ni vedel, kako bi rekel. Martinu se je takoj zazdelo, da mora on že nekaj vedeti. In ko je le silil in silil, je Matijček naposled spregovoril:

"Seveda sem že nekaj slišal... Pravili so, da so jo stariši zelo silili, ko so spoznali, kaj bo. Deklina pa da se je le smejala in branila, in da je rekla, da Potrpljenkarica pa že ne bo... In da pojde rajši na kmetijo, ko za kramarjijo mi... In da bi se ji vse tovarišice sme-

jale..."
"A tako, tako?" je zamrmral Martin. "Se prositi bi jih bilo torej treba. Tudi prav, saj se mi naposled pa tudi ni treba ženiti..."

"I, pač, ženiti se boš že moral," je ugovarjal Matijček. "Ampak po takih otrokih ti ni treba gledati. Tisto Liskarjevo vzemi. Ta bo pridna gospodična. In najmanj tri tisoč ji bo do dali; in še po tedi bo potem dobila celo premoženje. Pa je tudi čisto čedno dekle..."

"Da, in kozava in šepasta," je odgovoril Martin nevoljno. "Če nimam dobiti vsaj prijetne ženske, pa ni nič!"

10. Martin prevaža sovražnike

Kar se tiče Martina, bi se bilo reklo, da je vsaj njegova mrznja proti Močnikovim že popolnoma izplahnila. Ko je nekoč starka zopet nekaj zagodnjala proti onim gori, ji je rekel Martin:

"Veste, mati, jaz bi rekel, da jih kar na miru pustimo. In skoraj bi še dejal, Boga zahvalimo, da so..."

"Kako to — Boga zahvalimo?" je zategnila starka.
"No, da če bi njih ne bilo, bi se vselej pa kdo drugi v ta kraj kakor sem se nazadnje jaz, ko sem videl, da je kruha še za enega. Verjemite mi, da si danes upam Močnikovim vzeti v enem letu skoro zadnjo gosta in odjemalca, pa mi se v glavo ne pride. S tem, kar sem dosegel, sem čisto zadovoljen — vse, kar bi bilo več, bi meni samemu lahko postalo nevarno."

Pa tudi oseb Močnikove družine skoro ni omenil več. Samo Matijčku je nekoč rekel, ko je nanesel pogovor nato:

"Meni se zdi, da je stvar takaj: stari je ohol in misli, da se mu mora vse svet uklanjati. In se mu tudi. Dolžna mu je četrtina fare, nekateri se ga boje pa radi njegovega županovanja. O Petru je škoda vsake besede. Kar se pa žene tiče, vidim, da so jo le bolj hudobni jeziki hoteli spraviti ob dobro ime. Kdo ji more kaj nepoštenega očitati? Če je z vsakim prijazna in bolj veselega ponašanja, je to za hišo prava sreča, ker bi si K nimoma dvema puštevama drugače ne želel. Slišal sem od pametnih ljudi, da je prav dobra in usmiljena žena."

"O, ta je pa lepa!" se je zasmel Matijček. "Vidva drug drugega hvalita!"
Martin ga je pogledal.
"I, da!" je rekel Matijček. "Enkrat me je pa ona po tebi vprašala, kak človek se mi zdi; in je rekla, da ne moreš biti napačen. In da ji je prav žal, ko ti takrat one barve ni kar dala, ne da bi bila starega klica. A seveda, njega se boji ko samega zlomka!"

"Da, jaz mislim, da mora imeti res lepa nebesa pri teh ljudeh. Kako se je le mogla odločiti?" je vprašal Martin bolj sam zase.

"I, moj Bog!" je vzkliknil Matijček. "Mati jo je, baje tako silila. Da se jima ni bogve kako dobro godilo, si lahko misliš, če sta prišli, mesta vajeni, v Rečico, ko se nista mogli z ono malo pokojnino po rajnkem — bil je menda financar ali nekaj takega — doli preživeti."

(Dalje prihodnjič)

Beneški zastori
Napravim po vaši meri jeklene beneške zastore. Izbera 3 barv v jeklu in razne barve trakov. Frank Adamič da zanesljivo delo in po zmerni ceni.
Tru-Shade Venetian Blind Co.
22812 Nicholas Ave. zadej
IV 5232 (x)

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani.)
neko stranišče. Oblasti vsega tega niso nič videli.

NAPAD NA KAPELO. — V vasi Rudež blizu Zagreba je komunistična drhal napadla kapele, razbila oltar in na koncu opravila potrebo na — križ. To se je zgodilo meseca avgusta. Oblasti ne vidijo ničesar takega.

SVOBODA PROTESTANTOV. — "Freiburger Nachrichten" prinašajo 2. okt. o aretaciji in obsodbi protestantovskega škofa v Zagrebu dr. Poppa sledeče: "Čital sem tukaj izjave ameriških protestantovskih duhovnikov o svobodi vere v Jugoslaviji, čemur sem se zelo čudil in nad čemer sem se zgrajal. Jaz sem namreč s protestantovskim škofom dr. Poppom bil skupaj v zaporu v Zagrebu. Neke noči so prišli Oznovec in ječo. Ti rabijo so škofa mučili in ga popolnoma od golega slekli. Nagega so odpeljali na morišče." Tako piše očividec v švicarskem listu.

SVOBODA NA UNIVERZAH. — Komunisti komandirajo tudi na univerzah, kaj se sme in kaj se ne sme učiti. Tako je bil napaden profesor Djordje Mirković, da ne govori pravilno o narodnem osvobojenju. Drugi, Milan Vladislavljevič pa je bil napaden v listih, da uči pri svoji predavanjih še vedno reakcionarne nauke o državi. Za oba so komunistični študentje zahtevali, da ju brž odstavi. Profesorja Ibrovca so napadli, ker je hvalil katoliškega francoskega pisatelja Mauriac. Profesor medicinske fakultete pa je moral pustiti službo, ker se je drznil kritizirati neko sodbo "ljudskega" sodišča. — Vse, vse v ime naše svobode.

RIHARD WAGNER JE VSE PRIZNAL. — Kaj je policijska država in kakšna neumnost partizanov pove sledeča zgodba:

Jo neki študent. Ker ni imel nikake izkaznice, da je komunist, je bil takoj sumljiv. Na meji ga vprašuje tajni policist, kaj ima v prtljagi. Študent pravi: Nekaj perila in nekaj muzikalij. "Kakšne muzikalije?" se zadržuje Oznavec. Študent odgovarja, da ima Richarda Wagnerja. "O, to je Nemec, reakcionar. Ti imaš pisane zveze z njim." Kar naenkrat se je študent znašel v zaporu. Pa je odsedel nekaj dni. Po par dneh pride spet tajni policist in mu pravi slovesno: "Tvoj Wagner je vse priznal. Je že zaprt. Nikar ne taji nadalje; vse priznaj." Rihard Wagner je nemški skladatelj, ki je že davno mrtev in seveda ni mogel stati v dopisovanju s študentom. Po dolgem času je dijaku končno uspelo, da je prišel drugi uradnik, ki je vedel, kdo je Wagner in je študenta rešil. — Zgodba je resnična.

FRANK MERVAR IZ CLEVELANDA MED BEGUNCIMI

(Nadaljevanje s 2. strani)

brat, ki bi jim rad pomagal." — Pravil je tudi, da se mu "smilijo lastni ljudje, ko morajo stanoovati v barakah in dobivajo slabo hrano." Taboriščna funkcionarja sta mu svetovala, da je temu lahko odpomoči na ta način, da bi lahko priobližek. Na ta predlog pa ni pristal. Dejal je, da bi bilo za ljudi bolje, če bi se vrnil domov. Oba sta zmajala z glavami. Nato je Zorž rekel, da ve, da bi "precej" ljudi rado govorilo z njim zaradi vrnitve domov, da pa je na delu "večina, ki ustrahuje ljudi in da se tega boje ljudi in da zaradi tega tudi niso prišli na sestanek." Taboriščna funkcionarja je tudi vprašal, če se bojita iti nazaj v taborišče, da ju ne bi taboriščniki razstrelili.

Glede strahu za njihova življenja jim pa ljudje sporočajo, da je bil ta strah popolnoma neutemeljen. Zavedajo naj se, da so bili med pošteniimi, vernimi in svobodoljubnimi Slovenci in ne razbojniki ter morilec.

Begunska razstava v Rimu
Ta mesec bo v Rimu velika begunska razstava, na kateri

iz Trsta je poteval v Jugoslavijo. "pobili." Oba sta se zasmejala.

Kolikor morete pojediti za 50 centov. — V Ozark, Mo. je restavracija pred katero je vedno vrsta gostov. Za pol dolarja dobite tu kolikor morete pojediti. V tem so vključena jedila kot pečena kokoš s emoki, roast beef, zelenjava in kompot ali razne slaščice. Vodi jo Mr. in Mrs. Art Smith in postrežeta nad 800 odjemalcem ali gostom vsako nedeljo.

Nova lurska duplina na Parku sv. Jožefa v Jolietu

Dne 28. sept. 1947 je bila na župnijskem parku slovenske cerkve sv. Jožefa v Jolietu, Ill., velika slavnost. Župnik Rev. M. J. Butala je blagoslovil novi Spominski groto, ki ga vidimo na zgornji sliki. Na desno je kip Bernardke, na levo pa spomenik padlim vojakom župnije sv. Jožefa. Pod vodstvom in po načrtu pomožnega župnika Rev. G. Kuzme je delo izvršil zidarSKI mojster Joseph Erjavec, pomagali pa so dobri možje in fantje farani. Kip lirske Matere božje sta kupili družini L. Muren in M. Gregory, kip Bernardke pa družina M. Vranesich.

da te nevarnosti v tem taborišču pač ni.

In je resnično ni! Kdor hoče, se vedno lahko vrne domov. Ni lažje, kakor to. Stopi v pisarno in pove svojo željo. Tam dobi vse potrebne listine in ob prvi ugodni priliki lahko potuje v Trst in dalje domov. Če hoče, seveda! Ljudje pa predobro poznajo komunistične obljube in "svobodo," katero jim obljubljajo in komunistom ne verjamejo sploh več ničesar. Samo zaradi tega ljudi ni bilo na sestanku in jih tudi ne bo na noben prihodnji, če bo še kakšen. Prebliž je domovina, da bi ljudje ne vedeli za razmere doma. Tudi komunistična železna zavesa, ki je spuščena za Trstom ne more preprečiti, da bi ljudje ne izvedeli prave resnice. Ljudje se poslušajo radijske oddaje iz Londona in iz New Yorka "Glas Amerike," čitajo časopise, ki svobodno poročajo o divjanju komunistov doma in o preganjanju svojih političnih nasprotnikov. Kako pa naj še verjame človek komunističnemu priganjaču, ko so mu pa doma pobili ponekod vse sinove, sorodnike, in znance, ko so mu pa zaplenili vse, kar si je s težkim delom pridobil! Titovci pač pozabljajo, da preko potokov prelite krvi pač ni mogoče stopiti kar tako na slepo obljubo navadnega takovega agenta, ki bi nad zvalil ljudi domov, da bi mu v svetu ne vzbujali vesti za vse storjene zločine.

Zato so Titovci tudi tako slabo opravili med slovenskimi begunci.

Glede strahu za njihova življenja jim pa ljudje sporočajo, da je bil ta strah popolnoma neutemeljen. Zavedajo naj se, da so bili med pošteniimi, vernimi in svobodoljubnimi Slovenci in ne razbojniki ter morilec.

Begunska razstava v Rimu
Ta mesec bo v Rimu velika begunska razstava, na kateri

iz Trsta je poteval v Jugoslavijo. "pobili." Oba sta se zasmejala.

bodo razstavljeni ročni izdelki beguncev iz vseh begunskih taborišč v Italiji. Za to razstavo se je senigalsko slovensko begunsko taborišče lepo pripravilo. Saj za slovenske begunce to ni bila prav nič težka naloga. Že v Serviglianu se je zbralo več podjetnih slovenskih fantov, ki so na pobudo tedanjega taboriščnega odbora ustanovili taboriščno mizarstvo delavnico. Največja težava je bila z nabavo potrebnega orodja. Pa so fantje sami rešili to vprašanje in so orodje napravili sami, tako razne stružnice.

Delavnica je začela izdelovati razne predmete, ki so jih naročevali taboriščniki, ali pa za prodajo. Slovenski mizarji so v tej delavnici izdelali krasno spalnico, ki so jo pozneje prodali v Rimu. Odbor je ustanovil tudi čevljarstvo delavnico, ki je poleg še druge delavnice v taborišču, ki je bila pod nad-

zorstvom zastopnice Brit. Rdečega križa in ki je zastopni potrebnim taboriščnikom popravljala obutev, imela dovolj dela s popraviljem čevljev in delovanjem novih. Po preselitvi v taborišča v Senigallio je za obe delavnici nastopila možnost za še večji razvoj zaradi bližine večjega mesta Ancone. Tako je za razne trgovine v Anconi mizarstva delavnica izdelovala najrazličnejše igrače, ki so po svoji lepi izdelavi daleko prekašale tovrstne italijanske izdelke. Izkupek se je stekal v taboriščni dobrodelnosti, ki je potem lahko dajal podpore potrebnim taboriščnikom. Tako je Dobrodelnostni fond na eni strani lahko poslal več sposobnih delovnih moči in jim preskrbel reden zaslužek, na drugi strani je pa še lahko podpiral potrebne taboriščnike. V dobrodelnosti fond so se stekali dohodki poleg mizarstva delavnice še od čevljarstva delavnice, kantine in trgovine. Tako se je v taborišču razvila živahna podjetnost. Nekaj taboriščnikov se je lotilo izdelovanja čevljev iz suknjenega blaga z gumijastimi podplat, pred katerimi je bila plast podplata iz pletenih vrvi. Zadnji izdelki teh čevljev so bili že izredno lepo izdelani ter so imeli ti "čevljarji" polno naročil. Drugi so pričeli izdelovati aktovega agenta, ki bi nad zvalil ljudi domov, da bi mu v svetu ne vzbujali vesti za vse storjene zločine.

Zato so Titovci tudi tako slabo opravili med slovenskimi begunci.

Glede strahu za njihova življenja jim pa ljudje sporočajo, da je bil ta strah popolnoma neutemeljen. Zavedajo naj se, da so bili med pošteniimi, vernimi in svobodoljubnimi Slovenci in ne razbojniki ter morilec.

Begunska razstava v Rimu
Ta mesec bo v Rimu velika begunska razstava, na kateri

iz Trsta je poteval v Jugoslavijo. "pobili." Oba sta se zasmejala.

bodo razstavljeni ročni izdelki beguncev iz vseh begunskih taborišč v Italiji. Za to razstavo se je senigalsko slovensko begunsko taborišče lepo pripravilo. Saj za slovenske begunce to ni bila prav nič težka naloga. Že v Serviglianu se je zbralo več podjetnih slovenskih fantov, ki so na pobudo tedanjega taboriščnega odbora ustanovili taboriščno mizarstvo delavnico. Največja težava je bila z nabavo potrebnega orodja. Pa so fantje sami rešili to vprašanje in so orodje napravili sami, tako razne stružnice.

Delavnica je začela izdelovati razne predmete, ki so jih naročevali taboriščniki, ali pa za prodajo. Slovenski mizarji so v tej delavnici izdelali krasno spalnico, ki so jo pozneje prodali v Rimu. Odbor je ustanovil tudi čevljarstvo delavnico, ki je poleg še druge delavnice v taborišču, ki je bila pod nad-

DELO DOBIJO

Službo dobijo

V službo se sprejme zakonski par, ki bi čistil gledišče. Morata biti zanesljiva in morata znati kuriti avtomatični stoker. Plača je \$50 na teden. Zglasite se po 6 zvečer v

Yale Theatre
St. Clair in E. 82 St. (x)

Moški in ženske za delo

Potrebujemo osebe za finiše lesa. Predznanje ni potrebno. Plača od ure in plača od kosa. Zglasite se v

F. Zimmerman Co.
2040 West 110. St.

(x)

Machine Operator

prvovrsten na orodju, dies in fixtures. Mora znati obratovati razne stroje. Delo je 40 ur na teden, dobra plača od ure, dneveni in nočni shift.

Oliver Corporation
19300 Euclid Ave.
KE 0800

(122)

Delo dobijo

Sprejme se delavce polishers in buffers; plača od kosa in od ure; treba je imeti znanje v tem poslu. Zglasite se osebno v

Modern Process Plating Inc.
4102 Hough Ave.
(225)

MALI OGLASI

Harmonika naprodaj

Naprodaj je piano harmonika, 120 basov. Istotam se prodaja Vacuum čistilec za \$10. Pokličite EX 4767.

(223)

Popravljamo pohištvo

Popravljamo tapacirano pohištvo v vaši hiši; pritrđimo

Springe, in nova uspolnimo blazine in vse, kar je potrebno, da bo pohištvo kot novo. Pokličite SW 6890. 1142 E. 66 St.

(x)

Iščete stanovanje

Družina 3 odraslih oseb in dekletce staro 11 let, iščejo 5 sob. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče EX 2326.

(230)

V zameno ali prodajo

Naprodaj je grocerija in mesnica, ali pa se zamenja za hišo. Pokličite čez dan KE 3338, zvečer pa EX 0227.

(223)

Sobe dobijo

Oddam 2 opremljeni sobi za dekleta. Si lahko kuhajo in perejo. Vprašajte na 6920 Bayliss Ave., ali pokličite HE 3496.

(223)

Naprodaj

Naprodaj je Philco radio in RCA igravec plošč; v dobrem stanju. Vprašajte na 1237 E. 61. St. spodaj. EN 1014.

(223)

Kadar potrebujete zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, šipe itd. se lahko in zanesljivo obrnete na

L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

Bolezni na mehuruju in žlezah

Ako imate težave z vodo iz vas počez odvodnem kanalu, ali se morate večkrat na vodo ali čutite bolečine v trebuhu, je to nevarno zmanjšanje. Posvetujte se s zdravnikom, ki ima 15 let uspešne izkušnje v bolnišnici v tej posebnosti.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC
422 Citizens Bldg., 330 Euclid Ave.
Telefon Main 6018

Gradno ure: 10 do 4 razen ob sredah in po dogovoru

Hiša naprodaj

Blizu cerkve sv. Alojzija na 120. cesti, prijazna hiša s 6 sob, moderna kuhinja, najzgodovinska soba, igratišče 3 nadstropje; plinska gorilna. Cena \$12,500.

Shannon Realty

808 E. 125. St.
IV 6759 — GL 7298

SEDAJ JE ZADNJI CAS, da si izberete fino STERLING suknjo ali FUR COAT za zimo. Prosim, pokličite me.

BENNO B. LEUSTIG

1034 Addison Rd.
ENDicott 3426

SEDMAX

Moving & Storage

ALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6530

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljše tablete proti glavobolu v naši lekarni.

Mandel Drug

Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR

15702 Waterloo Road

Cleveland 16, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan ob sredah.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

MILES LABORATORIES, INC.

Elkhart, Indiana

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

ČETRTA KNJIGA

I.

Tisto dopoldne pred praznikom svetega Petra in Pavla 1784. leto se je France, tretji sin na daleč znanega Trlepa iz Malega Gabra, po nekih opravkih mudil v Šentvidu. A komu je potlej bilo iti domov, se je spomnil Poberetove Neže iz Sitčne. Lepa misel ga je zmogla, da se je zadržal še tja.

"Saj se ne zakesnim preveč," je spotoma mislil; "oče-tu, kajpa, povem po pravici, kam sem še skočil, pa bo dobro."

Poberetovo domačija je bila v rebri nad samostanom. Velika in bogata, da bi dejal, ni bila, vendar dobra in lepa, skrbno udelana in vsa vkup, ne z njivami in lazi razmetana kakor mnoge druge večje in manjše stiške kmetije.

France, nekaj čezdvajsetleten, zdrav in močan fant, se je pametno zagledal vanjo, še bolj nemara pa v čedno Nežo, osemnajstletno edino Poberetovo hčer.

"Ha," se je tiho menil s prijetno mislijo, "če Pober ne bo trmoglavil in pater opat ne prehudo branil, bi se kaj lepo dalo priženiti..."

Z Nežo samo je v besedi že leto in dan in rada ga ima... Srceč, pravi sama, ji uhaja in uhaja le v Mali Gaber, a molitve, tudi ne taji, so ji polne vzdihov do Matere božje, da bi se oče in opat preveč ne upirala tej zvezi...

Take in še druge vesele misli so ga obletavale vso pot, da je, ko je prisopihal iz hoste pod Gradiščem, skoraj zaukal in stegnil roke, kakor bi hotel pozdraviti in objeti Poberetovino, ki ga je prijazno gledala iz sončne bleščave.

"Ali se bo Neža začudila!" se je smehljaj in skoraj tekel po pešeni stezi, ki se je položno spuščala v Stično. "Dolgo se že nisva videla in staval bi, da me danes, pred praznikom, ne pričakuje."

Neža je bila doma; po veži je brkljala, v kuhinji ropotala in južno pripravljala.

"O, ti si —?" je debelo pogledala, ko je prestopil vežni prag. "Pa danes? No, sedi!"

"Dolgo se že nisva videla."

"Dolgo, da," je suho dejala in dalje brkljala.

"Kaj pa ti je?"

"Zakaj?"

"Da si — taka? Ali si kaj bolna?"

"Dobro spala res že nisem več noči."

"Torej si res bolna?"

"Nisem ne. Le mora me tlačiti, vso noč je ne morem odgnati."

"O, zvezdo ne pet 'rogljev si z ogljem zariši po vratih in podobnih, pa bo mir."

"I, saj vem, kdo je mora. Vsa Stična se je boji, tak jezik ima in tako silna je ponoči, ko se sprevrže v moro."

"Le stoj," se je France porredno smehljaj, "ko se vzameva midva, ne bo k tebi nobene more več!"

"Ne vem, ali se kdaj res vzameva," je Neža rdela.

"Križi božji, kako pa govoriš?" je France strmel.

"Ali si že vprašal patra opata?"

"Ko z očetom prideva snubit, vprašava najprej tvojega očeta; potlej tudi pater opat ne bo razdiral."

"In vendar pater opat tišči v mojega očeta, da bi me dali

Nograškemu Marku."

"A kaj pravijo oče?" je France poskočil.

"Nič. Zoper mojo voljo mu ne bi dali besede; radi radi me imajo."

"Tako bi nemara le bilo prav, če bi z očetom kar precej prišla snubit?" mu je odleglo.

"Nikar še, počakaj, opat naj se kaj unese, saj veš, da ima tudj on besedo, ali se smeja vzeti."

"Samo po stari navadi, po novi postavi pa ne več!"

"S patrom opatom se vendar ne bomo boli."

"Zakaj pa ne, če se bo rebril, ko se sme ne več?"

"Nak... počakaj rajši."

"Dolga ljubezen — gotova bo lezen."

"In še to vedi, da moj oče ne bi storil nič, kar bi bilo na zoper patru opatu."

France je vzdihnil in premolknil.

Tudj Neža je molčala in svoje delo opravljala.

"No, pojdem," je France hripavo rekel, "daleč je Mali Gaber."

"Počakaj no, da oče pridejo in da južinaš z nami."

"Zahvalim. Južina me čaka doma."

In je šel. Nejevoljen je bil. Prišel je z veselim srcem, vrača pa se s prav žalostnim... Neže se nekaj držl. Kakor da bi kaj skrivala... O, patra opata bo treba grdo priviti, če se bo res kaj upiral tej ženitvi... II.

Francetova nagloovitost je močno poparila nerodno Nežo. V peči ji je nekaj kipelo, pa ni slišala; zagledala se je predse, roke so ji ostrmele.

"Prav lepo sereš nisem menila z njim," si je očitala. "Da je zameril ne bi preveč," jo je skrbelo.

Kar ti je izza vogala prišaral la Krtuca, stara in grda suhopeta ženska. V mladosti je bila malopridnica, očitna grešnica, zdaj pa, ko je greh ni več maral, ji je vsa soseska očitala, da je mora in nevarna večša. Porodnicam se je vendarle rada silila za babico, pa je niso marale k sebi, tako je bila opravljiva.

"Hoj. Neža premlada, ali te je obiskal ženin, ženin?" je brezobza usta raztegovala v hudoben režaj. "Kdaj bodo oklici?"

Neža se je hudo ustrašila. "Kaj to mar vam?" jo je popala tudi jeza, ker je vedela, da bo Krtuca s to novico obtekla vso vas.

"I, nič, glej jo. Pa vendar mislim, da bi te bilo škoda, če bi se zavrgla s Trlepovim."

"Ali ste mi oče in mati vi, da vas to tako skrbi?"

"Trlep," je opravljiva vila svojo, "glej, je že moral iz hiše dati Franco — pater Pavel

je ugnal trmoglavca in mu prignal tisto candro."

Neža je vse to že vedela. In prav zato je Francetu dejala, da bi poroko še odložila. No, vice o Trlepu so ji bile čez glavo, naj se prej nekoliko pozabijo, si je mislila.

"Čemu vse to pripovedujete meni?" se je jezno otesala opravljivke.

"Sramotno bi bilo, če bi Stičanka jemala ženina iz take hiše. To vedi in ne pozabi."

Neža od jeze ni precej vedela, kaj bi rekla.

"In tistega otroka," je opravljiva hitela, "je v rejo vzel Praznik iz Velikega Gabra."

"Kaj vam je storil Trlep, kaj nedolžni otrok?"

"Meni nič, a tebe bi sprivil ob dobro ime. Ne meni se več

ATTENTION
Veterans-Civilians
DE SIMIO SCHOOL
of
SHOE REPAIR
REGISTER NOW
DON'T DELAY
Learn a Profitable Trade
CLASSES:
8 A. M. to 1 P. M.
1 P. M. to 6 P. M.
6 P. M. to 10 P. M.
Interview at
418 FRANKFORT AVE.
or
Phone SU 5542

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

STEVE F. PIRNAT

6516 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio—HE 3500

POŠILJA DENARNA NAROČILA v Evropske države, vse pošiljave so jamčene.
PRODAJA ZABOJE za obleko in jestvine, sprejema pakete ter vse potrebno uredi za odposlati v stari kraj.
VRŠI URAĐNE NOTARŠKE POSLE; za točno in vpludno postrežbo se cenjeni rojalci lahko zaupno obrne na naš urad.

STEVE F. PIRNAT

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
HE 2739. 1146 E. 61st St.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik.

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: TISKOVNA DR. "EDINOST" v Chicagi, na naslovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

pridite mi še katero noč!"

Krtuca je od jeze zapuhala in se poglala v vas, da bi od hiše opravljal in v nič devala Poberete, Trlepe in cel svet.

Neži je bilo skoraj žal, da jo je tako ujezila in zapodila.

Baba je polna hudobij in sam večni Bog vedi, kaj ji utegne še nakaniti, ne boji se je zaman vsa soseska.

(Dalje prihodnjic)

Kupujte Victory bonde!

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminula ljubljena žena in mati

Rose Košir

ROJENA KOSTANSEK

ki je prevedena z svetimi zakramenti zaspala v Gospodu dne 14. oktobra 1947. Draga pokojnica je bila rojena dne 26. januarja 1905 v Clevelandu, O. Pogreb pokojne se je vršil dne 17. oktobra iz Anton Grdinovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in po sveti maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Francis M. Baraga, smo jo položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

Na tem mestu se v prvi vrsti zahvalimo č. g. Rev. Francis M. Baragi za opravljeno pogrebno sv. mašo ter druge pogrebne molitve, ki jih je opravil za pokojno; posebej še, ker je pokojnico spremlil tudi na pokopališče, vse do njenega groba.

Prav iskreno se tudi zahvalimo vsem številnim sorodnikom, prijateljem in znancem za poklonjene vence, s katerimi so pokojnico ozaljšali, ko je počivala na mrtvaškem odru.

Enako se tudi zahvalimo vsem onim številnim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za dušo blage pokojnice.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile pri pogrebu povsem brezplačno.

Iskrena zahvala društvom sv. Neže št. 139 C. K. of O., sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, ter podružnici št. 50 S2Z, za vso naklonjenost in pomoč, ki so jo dali ob tej priliki.

Lepa hvala pogrebem oziroma nosilcem krste, ki so jo nosili na njeni zadnji poti.

Dalje prav lepa hvala vsem, ki so jo kropili ali se udeležili svete maše ter pokojnico spremlili na njeni zadnji poti.

Prav lepa hvala končno vsem, ki so nam kaj pomagali ter nas bodrili v tej uri žalosti.

Končno iskrena zahvala pogrebni zavodu Anton Grdina in sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter za vso postrežbo, ki so nam jo dali.

In Ti pa, predraga, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška gruda; duši Tvoji pa sveti raj, ki naj Ti ga podeli Vsemogočni, ki Te je poklical iz te solzne doline v pravo nebeško domovino. Na svidenje nad zvezdami!

Zalujoči ostali:

FRANK KOŠIR, soprog
DELORES KOŠIR, hči
Cleveland, Ohio, 12. novembra 1947.

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA, SINA IN BRATA

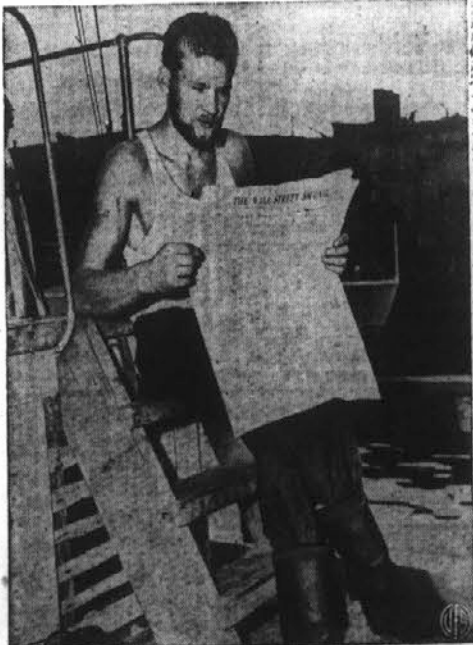
Pfc. Ludwig F. Laurich

ki je padel na bojnem polju v Franciji dne 12. novembra 1944. Dragi soprog, sin in brat; tri leta je že minilo odkar si dal svoje mlado življenje za domovino. Daj Bog, da bi Tvoja nedolžna kri prinesla svetu mir in blagoslov.

Preljubi, kako pusto in prazno je življenje tu za nas, odkar Tebe med nami ni. Tolazbo edino še imamo, da se enkrat zopet združimo tam, kjer ni trpljenja ne ločitve. Predragi, telo Tvoje mirno naj počiva, duša pa veselo naj večno živi.

Zalujoči ostali:

SOPROGA, STARŠI, BRATJE IN SESTRE
Cleveland, O., 12. novembra 1947.

Malo čudno je videti. — Poraščen ruski mornar na jambornici Kalmah s zanimanjem pregleduje "kapitalističen" časopis "Wall Street Journal". Jambornica, ki je na ložena z raznim blagom, se je bila na poti v Vladivostok ustavila tudi v Honolulu.